

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	11
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	19
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	21

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 1/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy wniosek o zasądzenie na rzecz przeciwnika strony apelującej kosztów postępowania apelacyjnego został skutecznie zgłoszony, jeżeli zawarto go w odpowiedzi na apelację wniesionej po upływie terminu przewidzianego w art. 372 k.p.c.?

2. W razie udzielenia odpowiedzi negatywnej na pierwsze pytanie – czy w tych okolicznościach wniosek o zasądzenie na rzecz przeciwnika strony apelującej kosztów postępowania apelacyjnego można skutecznie zgłosić na rozprawie apelacyjnej?”

III CZP 2/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy dopuszczalne jest zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie przyznania od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu?

2. w wypadku pozytywnego rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego sformułowanego w punkcie 1 przedstawić Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia następujące zagadnienie prawne:

Czy mając na względzie rodzaj i zawartość sprawy oraz nakład pracy adwokata dopuszczalne jest przyznanie adwokatowi od Skarbu Państwa wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną stronie z

urzędu w wysokości niższej niż określona stawkami minimalnymi ustalonymi w przepisach rozdziału 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)?”

III CZP 3/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 48 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) stanowi *lex specialis* do art. 358¹ § 3 k.c. i czy w przypadkach, o których mowa w zdaniu drugim ust. 5 art. 48 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, tj. w przypadku nieodpłatnego nabycia własności lokalu mieszkalnego przekazanego uprzednio nieodpłatnie przez przedsiębiorstwo państwowe, państwową osobę prawną lub państwową jednostkę organizacyjną przez najemcę na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych wyłączona jest sądowa waloryzacja kaucji mieszkaniowej, o której mowa w art. 358¹ § 3 k.c.?”

III CZP 4/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zbywca lokalu mieszkalnego uprzednio nabytego na zasadach określonych w art. 68 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r.

Nr 102, poz. 651 ze zm.) ma obowiązek zwrotu kwoty równej udzielonej bonifikacie po jej waloryzacji na podstawie art. 68 ust. 2 powołanej ustawy w przypadku, gdy środki pieniężne uzyskane z jego sprzedaży przeznaczył w ciągu 12 miesięcy na spłatę kredytu bankowego, zaciągniętego na budowę i wykończenie budynku mieszkalnego, znajdującego się na nieruchomości, której nabycie miało miejsce przed datą sprzedaży lokalu mieszkalnego objętego bonifikatą (art. 68 ust. 2a pkt 5 w. wym. ustawy)?”

III CZP 5/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy należy uznać za prawidłowe i oparte na treści art. 569 § 2 k.p.c. stanowisko Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, iż w przypadku przyjęcia w tzw. trybie nagłym osoby z zaburzeniami psychicznymi na podstawie art. 23, 24 lub pozostawienia jej w szpitalu na podstawie art. 28 u.o.z.p. (ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, Dz. U. z 1999 r. Nr 111, poz. 535 ze zm., tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1375) należy wydać zarządzenie tymczasowe o pozostawieniu osoby, której postępowanie dotyczy, w szpitalu psychiatrycznym bez jej zgody, w sytuacji, gdy sędzia wizytujący szpital uzna, że nie zachodzą przesłanki do zarządzenia natychmiastowego wypisania tej osoby ze szpitala na podstawie art. 45 u.o.z.p., czy też stanowisko takie jest bezzasadne?

a w razie pozytywnej odpowiedzi:

Czy prawidłowo skonstruowana została sentencja zarządzenia tymczasowego Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o umieszczeniu lub pozostawieniu tymczasowo uczestnika w szpitalu

do czasu prawomocnego zakończenia postępowania czy też, według treści orzeczenia osoba, której postępowanie dotyczy, powinna być umieszczona w szpitalu do czasu zakończenia stosowania niezbędnych czynności leczniczych (art. 33 ust. 1 u.o.z.p.), powodujących ustanie przyczyn przyjęcia tej osoby do szpitala bez wymaganej zgody (art. 23 i 28 u.o.z.p.), względnie do czasu zakończenia diagnostyki medycznej, ale nie dłużej niż do 10 dni licząc od chwili przyjęcia (art. 24 u.o.z.p.)?”

III CZP 6/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku przeniesienia praw z weksla własnego przez indos w połączeniu z przelewem wierzytelności, którą ten weksel zabezpieczał i wejścia posiadacza weksla w stosunek podstawowy łączący wystawcę z remitentem przysługuje takiemu indosatariuszowi ochrona przewidziana w art. 17 Prawa wekslowego?”

III CZP 7/12

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy niedopełnienie przez spółdzielnię mieszkaniową obowiązków wynikających z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 873 ze zm.) powodowało, iż funkcjonujące w niej jako organ zebranie przedstawicieli, przestawało nim być po dniu 30 grudnia 2007 r.?”

III CZP 8/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Skarb Państwa czy Instytut Matki i Dziecka w Warszawie ponosi odpowiedzialność z tytułu czynu niedozwolonego (błędu w sztuce lekarskiej) popełnionego przy wykonywaniu czynności leczniczych w szpitalu klinicznym – Instytutu Matki i Dziecka w Warszawie w marcu 1998 roku?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 82/11 – z dnia 26 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bydgoszczy:

„Czy możliwa jest zmiana wysokości renty alimentacyjnej wynikającej z orzeczenia sądowego w drodze umowy zawartej między zobowiązanym a uprawnionym, a jeśli tak to czy w toku późniejszego rozpoznania sprawy o zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego sąd obowiązany jest badać czy w chwili zawarcia takiej umowy istniały przesłanki z art. 138 k.r.i.o.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 83/11 – z dnia 26 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Sprawa o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego podlega rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, chyba że sąd postanowi inaczej.

III CZP 86/11 – z dnia 26 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Nieważność postępowania w sprawie, w której sąd rejonowy orzekł mimo właściwości sądu okręgowego bez względu na wartość przedmiotu sporu (art. 379 pkt 6 k.p.c.), zachodzi także wtedy, gdy sprawa została mu przekazana przez sąd okręgowy na podstawie art. 200 k.p.c.

III CZP 87/11 – z dnia 26 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Nabywca lokalu mieszkalnego z bonifikatą, który zbył ten lokal przed upływem pięciu lat od dnia nabycia, ma obowiązek zwrotu części bonifikaty w wysokości proporcjonalnej do kwoty uzyskanej ze zbycia, nieprzeznaczonej na nabycie innego lokalu mieszkalnego (art. 68 ust. 1 i ust. 2a pkt 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.).

III CZP 90/11 – z dnia 26 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

W razie nabycia wadliwej rzeczy oznaczonej co do tożsamości kupujący może wykonać uprawnienia z tytułu rękojmi albo uchylić się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu.

III CZP 91/11 – z dnia 26 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy świadczenie alimentacyjne uiszczone na podstawie wyroku zobowiązującego do jego uiszczenia podlega zwrotowi na podstawie art. 410 k.c., w sytuacji prawomocnego unieważnienia uznania dziecka dokonanego przez osobę, w stosunku do której wydane zostało prawomocne orzeczenie zobowiązujące do łożenia na rzecz małoletniego renty alimentacyjnej?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CSK 650/10 – wyrok z dnia 29 września 2011 r.

Przepis art. 322 k.p.c. ma zastosowanie do ustalenia świadczenia przewidzianego w art. 764³ § 1 k.c.

IV CSK 10/11 – wyrok z dnia 5 października 2011 r.

Przepis art. 446 § 4 k.c. (ustawa z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 116, poz. 731) ma zastosowanie do roszczeń osób będących członkami najbliższej rodziny zmarłego także wtedy, gdy śmierć poszkodowanego, która nastąpiła w czasie obowiązywania tego przepisu, była następstwem zdarzenia sprzed jego wejścia w życie.

V CSK 425/10 – wyrok z dnia 6 października 2011 r.

Wspólny list intencyjny, zawierający oświadczenie woli obu stron, z reguły wyraża jedynie wolę zawarcia umowy po przeprowadzeniu negocjacji.

III CZP 50/11 – postanowienie z dnia 14 października 2011 r.

Do odpowiedzialności komisanta, będącego przedsiębiorcą za wady prawne rzeczy sprzedanej konsumentowi, stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.).

IV CSK 133/11 – wyrok z dnia 21 października 2011 r.

Przewidziane w art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 ze zm.) odszkodowanie z tytułu zawinionego naruszenia autorskich praw majątkowych nie zależy od wykazania wysokości poniesionego uszczerbku.

I CSK 69/11 – wyrok z dnia 24 listopada 2011 r.

1. Lekarz może podać na receptce sposób dawkowania leku odbiegający od sposobu dawkowania określonego w charakterystyce produktu leczniczego.

2. Osoba realizująca receptę jest zobowiązana wydać mniejszą ilość leku od określonej w receptce, jeżeli – przy uwzględnieniu sposobu dawkowania podanego przez lekarza – przekracza ona potrzeby trzymiesięcznej kuracji.

III CSK 260/11 – wyrok z dnia 14 grudnia 2011 r.

Skupienie w osobie jednej ze stron procesu – na skutek następstwa procesowego – roli powoda i pozwanego powoduje umorzenie postępowania w odniesieniu do tej osoby w zakresie dotyczącym roszczenia procesowego (jego części), które utraciło intersubiektywność (dwustronność). W pozostałym zakresie postępowanie z udziałem tej osoby może się toczyć.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 1/12

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Janowie Lubelskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy rzeczą cudzą, o której mowa w art. 278 § 1 i w art. 284 § 1 Kodeksu karnego, jest również rzecz, której współwłaścicielem jest sprawca czynu określonego w tych przepisach?

2) Jeżeli tak, to czy rzeczą cudzą w tym rozumieniu jest również rzecz, której współwłaścicielem jest sprawca, a która znajduje się w jego wyłącznym posiadaniu?”

I KZP 2/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyte w art. 115 § 10 k.k. znamię <w czasie orzekania nie ukończył 24 lat> dotyczy wydania pierwszego wyroku w sprawie, czy też każdego kolejnego wydanego w tej sprawie wyroku?”

I KZP 3/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy możliwość skorzystania z instytucji czynnego żalu określonej w art. 16a k.k.s. jest wyłączona po ujawnieniu czynu i wszczęciu wobec sprawcy postępowania karnego skarbowego?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 17/11 – z dnia 19 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy zgoda Kolegium Sądu Okręgowego, wymagana art. 77 § 8 Ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, może być skutecznie udzielona blankietowo, nie imiennie, w tych przypadkach, gdy dotyczy przewidywanego delegowania przez Prezesa Sądu Okręgowego sędziego Sądu Okręgowego do Sądu Rejonowego w celu kontynuowania i dokończenia sprawy rozpoznawanej i nie ukończonej przez niego do czasu uzyskania przez tegoż sędziego nominacji do Sądu Okręgowego, czy też tak wyrażona zgoda czyni powyższy akt delegowania sędziego bezskutecznym i prowadzi do uchybienia w postaci nienależytej obsady Sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 18/11 – z dnia 19 stycznia 2012 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Podstawy stosowania tymczasowego aresztowania, określone w art. 258 § 2 k.p.k., przy spełnieniu przesłanek wskazanych w art. 249 § 1 i art. 257 § 1 k.p.k. i przy braku przesłanek negatywnych określonych w art. 259 § 1 i 2 k.p.k., stanowią samodzielne przesłanki szczególne stosowania tego środka zapobiegawczego.

I KZP 19/11 – z dnia 19 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów na

pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

„Czy w sytuacji, gdy doszło do ogłoszenia wyroku pomimo tego, że wyrok nie został sporządzony na piśmie i podpisany to należy uznać, że wyrok taki nie wywołuje skutków prawnych (sententia non existens) czy też należy uznać, że wyrok taki istnieje, ale jest dotknięty wadą stanowiącą bezwzględną przyczynę uchylenia wyroku (art. 439 § 1 pkt 6 in fine k.p.k.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 20/11 – z dnia 19 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy:

"Na podstawie art. 441 § 1 k.p.k. zwrócić się do Sądu Najwyższego o wykładnię ustawy w części dotyczącej zbiegu przepisów art. 178a § 4 k.k. i art. 244 k.k."

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 21/11 – z dnia 19 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi:

"Czy w przypadku odbywania przez skazanego sumy dwóch (lub więcej) kar orzeczonych w wymiarze po 25 lat pozbawienia wolności, dla ustalenia daty powstania uprawnienia skazanego do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z reszty kary, podstawę formalnych przesłanek stanowi przepis art. 79 § 1 k.k. pozwalający na udzielenie warunkowego zwolnienia z sumy dwóch lub więcej nie podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbywać kolejno – czy też przepisem określającym minimalne okresy kar, jakich odbycie uprawnia do ubiegania się o przedterminowe zwolnienia skazanych na kary pozbawienia

wolności z art. 32 pkt 4 i 5 jest art. 78 § 3 k.k.; czy też okresy uprawniające do ubiegania się o warunkowe zwolnienie powinny być dla każdej z tych kar ustalone oddzielnie i następnie zsumowane, a jeśli tak, to jak należy – wobec treści art. 78 § 3 k.k. – ukształtować sytuację osoby skazanej na jedną lub więcej kar 25 lat pozbawienia wolności tak, by nie była ona mniej korzystna od sytuacji prawnej osoby skazanej na dożywotnie pozbawienie wolności?"

postanowiono umorzyć postępowanie.

I KZP 22/11 – z dnia 19 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Czy przepisy art. 178a § 4 k.k. i art. 244 k.k. pozostają w rzeczywistym (właściwym) zbiegu (art. 11 § 2 k.k.), czy też pozornym w wypadku, gdy sprawca przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego dopuścił się go w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 51/11 – postanowienie z dnia 14 września 2011 r.

Przypadkowe pominięcie w wyroku imion i nazwisk ławników biorących udział w rozprawie głównej, uczestniczących w naradzie nad wyrokiem oraz w jego ogłoszeniu – jakkolwiek stanowi obrazę art. 413 § 1 pkt 1 k.p.k. – nie jest uchybieniem tego rodzaju, by mogło mieć jakikolwiek wpływ na treść wyroku; uchybienie to stanowi oczywistą omyłkę pisarską, która podlega sprostowaniu w trybie art. 105 k.p.k.

III KK 48/11 – wyrok z dnia 22 września 2011 r.

Przepis art. 291 k.k. nie przewiduje kryminalizacji zachowania polegającego tylko na zbyciu rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego.

II KK 181/11 – postanowienie z dnia 15 grudnia 2011 r.

Jeżeli sąd, rozpoznając sprawę w postępowaniu uproszczonym, postanowi po rozpoczęciu rozprawy, a przed otwarciem przewodu sądowego, o jej odroczeniu, czy to z przyczyn określonych w art. 480 k.p.k., czy też z innych powodów, w tym nawet, gdy nastąpi to więcej niż jeden raz, to przystępując następnie ponownie do rozpoczęcia rozprawy w kolejnym jej terminie, prowadzi postępowanie nadal w trybie uproszczonym, bez względu na okres, jaki minął od wydania orzeczenia o odroczeniu rozprawy.

II KK 184/11 – wyrok z dnia 15 grudnia 2011 r.

Treść art. 244 k.k., zawierającego komplet znamion określonego w tym przepisie czynu, m. in. polegającego na niezastosowaniu się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów, nie wymaga wskazania w opisie czynu, zarzucanego sprawcy, miejsca na które rozciąga się zakaz.

I KZP 17/11 – postanowienie z dnia 19 stycznia 2012 r.

W sprzeczności z zasadą samodzielności jurysdykcyjnej sądu (art. 8 § 1 k.p.k.) byłoby dokonywanie zasadniczej wykładni ustawy (art. 441 § 1 k.p.k.) tylko dlatego, że w sprawie wystąpiła sytuacja „nie objęta wprost dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego”.

I KZP 19/11 – postanowienie z dnia 19 stycznia 2012 r.

Warunkiem istnienia w obrocie prawnym wyroku jako dokumentu procesowego jest sporządzenie go na piśmie, a następnie publiczne ogłoszenie.

I KZP 20/11 – postanowienie z dnia 19 stycznia 2012 r.

Brak wypowiedzi Sądu Najwyższego w zakresie wykładni określonych przepisów w żadnym wypadku nie uprawnia do korzystania z instytucji wskazanej w art. 441 § 1 k.p.k.

I KZP 21/11 – postanowienie z dnia 19 stycznia 2012 r.

Jeżeli po przekazaniu do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego wymagającego zasadniczej wykładni ustawy (art. 441 § 1 k.p.k.) nastąpi taka zmiana stanu prawnego, że podjęcie

uchwały stały się zbędne, to postępowanie w tym zakresie – na podstawie art. 61 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) – należy umorzyć.

I KZP 22/11 – postanowienie z dnia 19 stycznia 2012 r.

1. W przypadku wątpliwości, co do charakteru prawnego przepisu zamieszczonego w części szczególnej Kodeksu karnego należy uznać, że jeżeli przewidziana w tym przepisie modyfikacja sankcji karnej uzasadniona jest okolicznościami poprzedzającymi określony czyn lub też następującymi po jego popełnieniu, powinien być on traktowany jako instytucja sądowego wymiaru kary. Jeżeli natomiast określone w danym przepisie okoliczności, które rzutują na wysokość sankcji karnej, bezpośrednio powiązane są z czynem i mają znaczenie dla oceny stopnia jego społecznej szkodliwości, należy uznać, że konstytuują one typ czynu zabronionego (kwalifikowany albo uprzywilejowany).

2. Artykuł 178a § 4 k.k. cechuje niejednorodny charakter normatywny: pierwsza jego część wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych, a druga część tego przepisu określa typ czynu zabronionego, bowiem okoliczności w nim wskazane związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto, niewykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości.

3. Między art. 178a § 4 *in fine* k.k. a art. 244 k.k. nie zachodzi kumulatywny zbieg przepisów ustawy w rozumieniu art. 11 § 2 k.k.

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 1/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nauczycielowi zatrudnionemu w dwóch szkołach , łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy przysługuje prawo do urlopu dla podratowania zdrowia;

2) czy wymóg pozostawania w zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy w rozumieniu art.73 § 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela dotyczy roku szkolnego, w którym został złożony wniosek o udzielenie urlopu dla podratowania zdrowia, czy też całego co najmniej siedmioletniego okresu zatrudnienia?"

III PZP 2/12

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych nauczycieli pedagogów, psychologów, logopedów, doradców zawodowych prowadzących zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodu zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych wymienionych w art. 42 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) określa wyżej powołany

przepis, czy też tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć takich nauczycieli określa na podstawie art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela organ prowadzący szkołę lub placówkę?”

III UZP 1/12

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy trzyletni termin z art. 138 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227), za który organ rentowy może żądać zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, należy liczyć od daty wydania decyzji zobowiązującej do zwrotu tego świadczenia, czy od daty wstrzymania wypłaty świadczenia?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I UZP 5/11 – z dnia 11 stycznia 2012 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Okres nieskładkowy przypadający w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy (art. 58 ust. 2 w związku z art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych; tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) uwzględnia się w rozmiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej okresów składkowych udowodnionych w tym dziesięcioleciu (art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

I UZP 8/11 – z dnia 17 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

Prawo do zasiłku pogrzebowego przysługuje na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) także w razie śmierci małżonka pozostającego w separacji w rozumieniu art. 61⁴ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

I UZP 9/11 – z dnia 17 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów na

pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi

Na wniosek nabywcy przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, za zgodą zbywającego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien wydać zaświadczenie o stanie zaległości składkowych zbywającego związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, powstałych do dnia nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części (art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz.1585 ze zm. w związku z art.112 i w związku z art. 306g ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz.60 ze zm.).

III PZP 7/11 – z dnia 24 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie

Nieudzielenie przez zakładową organizację związkową żądanej przez pracodawcę informacji o pracownikach korzystających z jej obrony, nie zwalnia pracodawcy z obowiązku zawiadomienia organizacji związkowej o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę, jeżeli nieudzielenie tej informacji było uzasadnione ochroną danych osobowych (art. 38 § 1 k.p., art. 30 ust. 2¹ ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854 ze zm. oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 26 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.).

III UZP 3/11 – z dnia 24 stycznia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Spo-

łecznych w Gorzowie Wielkopolskim

Pracownik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych niebędący radcą prawnym, zatrudniony w oddziale Zakładu, może być pełnomocnikiem tego oddziału w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 87 § 2 zd. 1 k.p.c.).